

Praha, 8 srpna 2014

**Oponentský posudek Bakalařské práce Matěje Bartáka
„Ozvěny undergroundu v pražské polistopadové generaci
- případová studie z prostředí centra Prahy -“**

Matěj Barták napsal práce empiricko-teoretického typu pod titulem „Ozvěny undergroundu v pražské polistopadové generaci - případová studie z prostředí centra Prahy -“ pod vedením Mgr. Hedviky Novotné.

Autor, chce se věnovat v této práci přesahem „undergroundové subkultuře předlistopadového Československa do současnosti na příkladu mladých aktivních hudebníků, kteří jsou touto subkulturou určitým způsobem ovlivněni po hudební a ideové stránce“ (úvod, str.6).

Struktura bakalářské práce je logická, a čítá kromě úvodu a závěru, metodologickou část, teoretickou část, a analytickou část. Aby části byly úplně vyvážené, mohl autor propojit metodologickou a teoretickou, ale jde tady o druhořadou věc.

Myšlenka je že underground, pojem spojeny se subkulturou ve spojených státech amerických, ale i ve velké Británii, se setkal s kontextem autoritářského režimu sovětského typu (říká to autor jinými slovy), a stál se v podstatě nástrojem svého druhu kulturní opozice. Tato subkultura byla nesena rockovými kapely (a nejenom), které jsou dnes už legendární. Autor vyhledává dědictví, a odkaz té minulosti v postojích a identifikacích mladých lidí. Ten odkaz tam samozřejmě existuje, protože vybírá informátory mezi lidmi, kteří se s tím hnutím identifikují. Výzkum sám, tím pádem, náš informuje, jako klasický kvalitativní výzkum, jak se ti mladí identifikují, po případě proč. Trochu, v tomto kontextu, vypadá překvapivě rozhovor s Bobešem, který by mohl být více oddělen od zbytku, protože plní úplně jinou funkci.

V podstatě, aniž by to řekl, se autor v této práci zabývá socializací (v třetí části) s institucí undergroundu (dědictví definovaného hnutí s druhé části). Snaží se dopátrat zdrojů této socializace. Dalo by se doplnit širším zamyšlením na toto téma, když rozhovory se zdají být poněkud limitovány a jako pramen nedostačující. O undergroundu přece slyšel tady v Čechách každý, ať v televizi, anebo skrz elementy společenského anebo státního uznání. Druhá věc je ale mnohoznačnost toho pojmu. Autor si toho všímá, ale mohl by to brát více v potaz v analýze: Plastikům, undergroundu ze 70tých a 80tých let, můžeme rozumět jako odmítnutí (anebo relativní odmítnutí) establishmentu. Také mu můžeme rozumět jako alternativní kultuře, která byla výrazem svobody, a tím pádem se uvolnila v roce 1989. V tom

druhém případě, úvahy o dědictví musí být sofistikovanější. Autor jde intuitivně správným směrem, ale ještě by to chtělo lépe konceptualizovat.

Celkově, jde o velmi podařenou bakalářskou práci. Proto navrhuji hodnotit jedničkou.

Moje otázky pro obhajobu:

- 1/ Na kolik myslíte, že dědictví českého undergroundu je rozšířené i v masové kultuře?
- 2/ Existují dnes instituce, které udržují toto dědictví? Pokud ano, které?

Nicolas Maslowski